

İKİZ GEZGİNLER PERİ İLE EGE

Merhaba Çocuklar!

Sonunda özlemle beklediğiniz yaz tatiline kavuştunuz. Dokuz yaşındaki ikizler Peri ile Ege de sizler gibi sevinçli. Onlar tatillerini okuyarak, spor yaparak ve bol bol gezerek değerlendiriyorlar. İstanbul'da yaşayan bu sevimli ikizler yolculuklara çıkmayı, yeni yerler görüp yeni insanlar tanımayı, Anadolu'da dolaşarak eski efsanelerin izlerini aramayı çok severler. Bu yüzden herkes onlara "İkiz Gezginler" diyor. Birbirlerine pek benzemedikleri için insanlar çoğu zaman ikiz olduklarına inanmıyorlar. Peri beyaz tenli, koyu kahverengi saçlı, kahverengi gözlerinin derinliklerinde

yıldızlar parıldayan sevimli mi sevimli bir kız; ikiz kardeşi Ege ise kumral perçemli, cin bakışlı, çevik bir oğlan. Tarih ve gezi merakı onlara anne ve babalarından geçti. Anneleriyle babaları arkeoloji eğitimi görmüşler. Bebekliklerinden bu yana ikizlere masal olarak ilginç tarihsel öyküler ve efsaneler anlatırlar. Peri ile Ege bunları dinlerken heyecanlanır, düşlere dalarlar. Uzun süreli gezilere çıkabilecek yaşa geldiklerinde, anne ve babalarıyla birlikte güzel yurdumuzu dolaşmaya, eski efsanelerin geçtiği yerleri gezmeye başladılar. Bu konuda çok şanslılar, çünkü Türkiye öyle bir yer ki, neredeyse her taşının altında bir efsane ya-tıyor, ülkenin her köşesine dağılmış eski eserler bu efsanelerle canlanıyor. Tarihöncesinden bu yana sayısız uygarlığın gelip geçtiği bu topraklar bugünün çocukları için hem çok değerli bir kültür mirası, hem de eski çağların büyüleyici efsaneleriyle dolu rengârenk bir masal dünyası.

İkiz Gezginler geçmişle günümüzü buluşturan bu renkli dünyada yaşadıkları serüvenleri sizlerle paylaşmak istiyorlar. Yarın sabah yine bir yurt gezisine çıkacaklar, onlara katılır mısınız?

İNEK GEÇİDİ

Gece, Ege ile Peri yataklarında dönüp duruyorlar. Sıcak bir yana, heyecan da uyutmuyor onları. İki kardeş karanlıkta hem müzik dinliyor, hem de konuşuyorlar. Yatak odalarına açılan koridorun ışığı, kapalı kapıların camından geçerek odalarına giriyor. Son hazırlıkları yapan anneleriyle babalarının telâşlı gölgelerini seçiyorlar camda. Anne ve baba, yolculuk için gereken eşyaları bir kez daha gözden geçirmekteler. Evlerinin ışıkları karardığında uykuya dalan İkiz Gezginler, hava aydınlanırken gözlerini açıyor, babalarının “Günaydın” diyen sesini duyar duymaz yataklarından fırlayıp giyinmeye başlıyorlar. Sonra da oyuncaklarına veda edip evden çıkıyor, ailece arabalarına yerleşiyorlar. Herkes uykuda

olduğu için çevre çok sessiz. Araba bomboş sokaklardan geçerken, iki kardeş birbirlerine iyi yolculuklar diliyorlar. Sabahın erken saatlerinde, kentin iki yakasını, aynı zamanda Avrupa ve Asya kıtalarını birleştiren Boğaziçi Köprüsü'nden İstanbul'u seyretmek ne kadar keyifli! Altlarında kocaman bir ırmak gibi akıp giden İstanbul Boğazı'nın kıyılarına dizilmiş irili ufaklı evler, gecedен kalan tek tük ışıklar görüyorlar. Yukarıda ise güneşin doğuşunu müjdeleyen pembeliğiyle sonsuz gökyüzü uzanmakta. Peri ile Ege birbirine bakıp mutlulukla gülümsüyor ve aynı anda aynı şeyi düşünüyorlar: Yaşamak çok güzel.

O da ne! Birden aşağıda bembeyaz bir nokta çarpıyor gözlerine. Daha dikkatli bakıyorlar; evet, bu beyaz bir inek! Boğaz'ın bir kıyısından diğere atlayıveriyor ve koşarak gözden yitiyor. İkizler, "İo!" diye haykırıyorlar bir ağızdan. Annelerinin anlattığı eski bir efsaneden tanıyorlar onu. Çok güzel bir genç kız olan İo, Eski Çağ tanrıları tarafından cezalandırılarak inek biçimine sokulmuş. Zavallının cezası bununla da bitmemiş, onu sürekli rahatsız edecek bir atsineği yollamışlar peşinden. Kendisini sokup duran

atsineğinden kurtulmak için sıçraya zıplaya kaçan İo'nun yolu İstanbul'a düşmüş. Kenti ikiye ayıran Boğaz'ın suları üzerinden atlayıp geçince, o çağın insanları buraya "Bosphoros" yani "İnek Geçidi" demişler. Günümüzde kullanılan birçok dilde Boğaziçi'nin karşılığı bu sözcüktür. Neyse ki, ömrünün geri kalan bölümünü inek olarak geçirmek zorunda kalmamış zavallı kız. Bir süre sonra tanrılar tarafından bağışlanıp yine eski haline dönmüş.

AYÇİÇEĞİ

İkiz Gezginler'in arabası artık Çanakkale'ye yaklaşmakta. Tekirdađ'dan bu yana karayolunun iki tarafında uzanan pek çok ayçiçeği tarlası var. Ege ile Peri, kocaman sevimli yüzlerini güneşe döndürmeye çalışan bu çiçekleri çok sevdikleri için aralarına girmeye can atıyorlar. Onları kırmayan babaları, bir tarlanın kenarında durduruyor arabayı. Coşkuyla fırlayarak sapsarı çiçek denizine dalıyor çocuklar. Çiçeklerin yuvarlak yüzlerine yakından bakınca, henüz ayçekirdeklerinin oluşmadığını görüyorlar. Anneleri durur mu? Çiçeklerle kucak kucağa fotoğraflarını çekiyor, bir yandan da ayçiçeğine verilen diğer adlardan söz ediyor. Yüzlerini her zaman güneşe çevirdikleri için "günebakan"

veya “gündöndü” diye adlandırılan bu çiçeklerin bir efsanesi varmış. Annelerinin anlattığı efsaneye göre, bir köylü kızı Güneş Tanrısı'na aşık olmuş. Çok eskiden insanlar güneşi, atların çektiği ateşten arabasıyla göklerde dolaşan genç ve yakışıklı bir tanrı sanırlarmış. Köylü kızı her gün tarlaların ortasında oturur, sabahtan akşama dek güneşi izlemiş. Sonunda oturduğu yerde kök sarak, güneş nereye giderse yüzünü o yana döndüren kocaman, sarı bir çiçeğe dönüşmüş.